



PASTORALA PRAEFERICITULUI TIKHON MITROPOLIT AL ÎNTREGII AMERICI ȘI AL CANADEI

PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2018

Preacuvioși ierarhi, precucernici părinți, cuvioși monahi și monahii, distinși slujitori, iubiți credincioși ai Bisericii Ortodoxe din America:

HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

*Nimeni să nu se teamă de moarte,
că moartea Mântuitorului ne-a izbăvit.*

Cu aceste cuvinte, ca și cu alte cuvinte pline de har din omilia sa de Paști, Sfântul Ioan Gură de Aur ne reamintește de ceea ce Hristos a împlinit cu ocazia acestui Praznic luminos și preaslăvit, și anume izbânda asupra morții, dezvăluirea Împărăției universale și stăpânirea vieții veșnice. Moartea și-a pierdut boldul, iar iadul a fost abolit, batjocorit și înjunghiat. Hristos a înviat și viața stăpânește.

*Nimeni să nu se teamă de moarte,
că moartea Mântuitorului ne-a izbăvit.*

Viața stăpânește și, cu toate acestea, Sfântul Ioan Gură de Aur nu spune că ceea ce ne-a izbăvit este Învierea Mântuitorului, ci Moartea Sa. Manifestăm această realitate cântând neîncetat „Hristos *cu moartea* pe moarte a călcat.” Tocmai prin moartea pe care Și-a asumat-o pe Cruce, Hristos ridică toate lucrurile la Sine, după cum arată icoana Învierii, prin înfățișarea Domnului când îi ridică pe Adam și pe Eva—întreaga omenire—din iad, cu mâinile-I întinse în formă de cruce.

*Nimeni să nu se teamă de moarte,
că moartea Mântuitorului ne-a izbăvit.*

Cu toate acestea, după cum știm prea bine, traiul nostru rămâne plin de păcate, de boli și de patimi, și sfârșește prin moartea fizică. Atunci, în ce fel am fost izbăviți prin moartea Mântuitorului? Suntem izbăviți pentru că deși suferim, deși îndurăm boli, deși murim, nu trebuie să ne temem de moarte. Moartea nu mai este o prăpastie întunecată a nimicului, ci devine, în schimb, tocmai locul unde îl vedem pe Domnul Înviat în toată slava Sa, o slavă care astăzi străpunge chiar și adâncimile iadului. Suntem izbăviți, pentru că mormântul nu mai este ultima noastră locuință, ci a devenit intrarea într-o altă viață care este veșnică, o intrare într-o viață pe care Hristos Însuși ne-a dăruit-o, nouă „celor din morminte.”

În această viață nouă, nu doar venim în fața Domnului, ci Îl dobândim pentru noi. După cum strigă Sfântul Apostol Pavel, „căci pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig.” (Filipeni 1:21). Dacă îl avem pe Hristos, viețuim în El, și moartea noastră fizică este numai ultimul vâl înainte de comuniunea adevărată cu El. Cum poate cineva să se teamă de aceasta?

Ceea ce trăim în ziua luminoasă și strălucitoare a Paștilor nu este pur și simplu o lumină exterioară și o sărbătoare trecătoare, ci o transformare a fricii, a durerii și a întristării noastre, într-o degustare a libertății și a vieții veșnice.

Pentru a fi liberi, trebuie să-L dobândim pe Hristos, însă nu într-un mod filozofic și abstract, ci prin participarea noastră concretă la Moartea și la Învierea Sa: „*Ieri, m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă ridic împreună cu Tine, înviind Tu.*” Prin botez, toată realitatea dureroasă a existenței noastre —boală, deznădejde, stricăciune și moarte— sunt îngropate cu Hristos, iar noi ne ridicăm împreună cu El, care din propria-I voință a purtat slăbiciunea și suferința noastră omenească, și din propria-I voință a murit. Dar prin aceasta, El a ridicat împreună cu Sine la viața veșnică pe toți cei care devin Trupul Său prin împărtășirea din El.

Hristos a înviat și niciun mort nu este în groapă.

Învierea este universală —este dăruită întregii omeniri și întregii creații— și de aceea tu și eu suntem acum liberi să fim părtași ai acelei experiențe într-un mod foarte real. Trebuie însă să primim acea experiență tocmai cum au primit-o și au transmis-o Apostolii:

Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții, pentru că viața a fost arătată și noi am văzut-o și mărturisim despre ea și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl și care ne-a fost arătată, deci ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtaşie cu noi. Și părtaşia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos. Și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină. (1 Ioan 1:1-4)

Astăzi, noi toți —cei ce am postit și cei ce n-am postit, cei bolnavi și cei sănătoși, cei așezați și cei dezorientați— primim viața. Este rândul nostru acum să facem ca această bucurie să fie deplină, dând deoparte frica morții, în mod voit murind pentru noi înșine și trăind pentru alții, îngropând dorințele noastre împătimate în mormântul dragostei, abținându-ne de la impulsul de a-i dojeni pe alții și acoperindu-i cu mantia noastră pe cei care cad, bucurându-ne cu cei ce se bucură și plângând cu cei care plâng, suferind cu cei care sunt bolnavi, și jelind cu cei care sunt păcătoși și întărindu-i pe cei care se căiesc. Făcând acestea, ne vom bucura la acest praznic strălucitor și triumfător, vom primi răsplata noastră și vom intra în bucuria Domnului.

Hristos a înviat!



+TIKHON
Arhiepiscop de Washington
Mitropolit al Întregii Americi și al Canadei